

križa. Angel se prikaže ter hodi ves čas od Tončka neopažen za njim.) Zdaj pa kar lepo v temni gozd. (Vzame cekar in odide. Angel za njim. — Kratek cdmor.)

Jelica (od desne): Tonček, ali si že pojedel? Joj, ni ga!

Slavka: Odšel je. (Pogleda v skledo.) Mama, vse žgance je pojedel!

Uh, počil bo!

Borovnica: Ni mogoče! Kam jih je neki spravil? (Iščejo.) Morda jih je odnesel? Kaj bo ž njimi?

Francica: Hitro na delo, da postavimo prej jaselce, preden se Tonček vrne z drevescem!

Jelica: Hitro, hitro!

Slavka: Da bi Tonček le ne počil!

(Nadaljevanje.)

Z a s t o r.

Mladinski novičar

Toplice pri Novem mestu. O Vseh svetih so minula tri leta, odkar so nas zapustili naš voditelj, gospod kaplan K. Cuderman. Odšli so na novo službo v Trebnje. Kako nam je bilo težko pri slovesu! Od takrat smo kar utihnili z dopisi. Molčali smo torej tri leta, pa vendar še nismo umrli — še živimo.

V teh treh letih se je v našem Marijinem vrtcu zgodilo marsikaj vselega, pa tudi žalostnega. Nas je še vedno vseh skupaj — dečkov in deklic — čez sto. Vsako leto jih nekaj prestopi v Marijino družbo, pa dobimo spet mlajše bratce in sestrice. Kakor prej, tako imamo tudi zdaj večkrat shode pred tabernakljem. — Lansko leto (1926) smo šli na romanje v Lurd pri Št. Jerneju. Ob tej priliki smo obiskali tudi samostan v Pletterjah. Dečki so bili tako srečni, da so jih spustili v samostan. Videli so celice, kjer pobožni redovniki premišlujejo in molijo. Deklice smo pa morale ostati zunaj samostana. Gospodje patri so za slovo vse romarje — tudi matere, ki so šle z nami — še pogostili. Bog jim stotero povrni! Nikdar ne bomo pozabili tega samostana. — Letos med počitnicami smo šli pa na Trško goro in v Šmarjetne toplice. — Na skromen način smo proslavili tudi jubilejno leto svetega Alojzija. Opravili smo šestnedeljsko pobožnost v čast svetemu Alojziju. V spomin na to leto smo naprosili toliko denarja, da smo kupili sliko svetega Alojzija in jo obesili tam, kjer imamo shode. Kar nam je od slike ostalo, smo poslali v misijone za odkup štirih zamorčkov.

Letos se je naš Marijin vrtec precej skrčil po številu. Štiri deklice so odšle v Ameriko. Enega dečka pa v kratkem zgubimo, gre tudi v Ameriko. — V avgustu se je ponesrečil Janez Gorše, učenec III. razreda, iz Meniške vasi. Vžgal se je smodnik in opalil dečka. Prepeljali so ga v Kandijo v bolnico, pa je tam umrl.

V našem Marijinem vrtcu je še ena velika napaka, da imamo premalo »Angelčka«. Do prihodnjic se bomo tudi v tem poboljšali. **Marijin vrtec.**

Mlada rešiteljica in mlad rešitelj. Učenki Leopoldina Janežič in G. Pauer iz Trbovelj sta nabirali borovnice v borštu. Leopoldino je pičil modras v nogo, da je kar omedlela. Prijateljica jo je zadela na ramo in nesla z največjim naporom domov, kjer so ji ob stegnu prevezali nogo in dali požirek alkohola. V bolnišnici so deklici rano prerezali in ji vbriz-

gali protistrup. — G. Pauer se je res junaško obnesla, kajti nositi tri ure nelahko breme, ni karsibodi, zlasti, ker je sama bolj šibka. — Dobro bi bila naredila, če bi bila nesrečni tovarišici takoj rano prerezala. Seveda s snažnim nožičem. Tako je storil g. nadučitelj A. Flajs v Želimljah pri Ljubljani. Tam doli je nabiral desetletni učenec Anton Nučič na praznik sv. Rešnjega Telesa popoldne borovnice, pa se mu je pripetila ista nesreča, kakor gori omenjeni Poldki. Gad ga je pičil v roko. Šolski upravitelj mu je prerezal rano, da je iztekla zastrupljena kri; nato mu je podvezal roko. Radi varnosti so pa vendar fantiča poslali v bolnišnico, dasi je bil že iz nevarnosti. — V Nedelici (Prekmurje) je peljal ondotni učitelj Alojzij Puppis svoje učence na odmor v Lendavo, ki teče mimo vasi. Vse je bilo veselo pri kopanju. Učitelj pa, ki ni znal plavati, je zabredel v globino in se potopil. Ko ga ni bilo na površje, je imel učenec Josip Györköš toliko poguma, da je splaval na kraj nesreče, se potopil in kmalu privlekel napol mrtvega učitelja na površje. Junaški rešitelj, kajne? Kdo bi ga ne občudoval!

Redek slučaj. Orel je mogočen ptič, vesti pa nima nič. Kar meni nič tebi nič se loti tudi malega otroka, če nima varstva. Nedavno je doli v Banatu (blizu vasi Kuštilj) neka mati delala na polju. Svojega deset mesecev starega otročiča je pa položila v senco bližnjega drevesa. Kakor bi trenil, se je spustil z viška velik orel, pograbil otroka in ga dvignil. Toda precejšnje teže vseeno ni zmožgel. Svoj plen je moral spustiti z višine kakih 25 metrov. Sreča v nesreči je bila, da je prav takrat prišel mimo neki pismonoša, ki je vse to opazil, pa je dete tako spretno in srečno prestregel z rokami, da je ostalo nepoškodovano.

Zamena. Iz kraja Monte Testaccio blizu Rima so prišli romarji v sveto mesto Rim in bili sprejeti tudi od sedanjega papeža Pija XI. Pri tej priliki je izročil preprost otrok iz neke delavske družine svetemu očetu belo, svileno čepico, ki jo imenujejo »Pileolus«, ter prosil v zameno drugo, ki jo je sveti oče imel na glavi. Sveti oče je ustregel želji. Romarji hranijo zdaj to čepico kot poseben spomin na velikonočno romanje v Rim in k papežu.

Bodi previden! Enajstletni fantič tam na Zgornjem Frankovskem v nekem kraju, ki se doslovno prevedeno imenuje »Cerkvena Ljubljana« (Kirchen-Laibach) je pasel kravo. Imel jo je navezано na vrvi. Igral se je pa na ta način, da si je ovil vrv okrog telesa. Pri tem se je pa krava splašila in zdirljala. Deček se ni mogel rešiti motvoza, pa ga je besneče živinče vlačilo v diru za seboj toliko časa, da se je deček onesvestil. Kmalu je izdihnil. Iz igrače in šale je nastala smrtna nesreča. Kako bi potolažili potrte starše? Rekli bi: Nič se ne zgodi brez božje volje. Deček je bil brez dvoma v milosti božji. Morda bi pozneje ne bil več.

Psiček in muček sta ljubki živalci, dokler se ne postarata in ne postaneta nebolgljena in krmežljava. Pri starih živalih je pa še ta nevarnost, da postane rad pes »stekel«, ali da se ga prime — kakor pravimo — steklina. Take zverjadi se je pa bati. Če te ugrizne, so strašne posledice. Pred nekaj tedni je v vasi G. Dobrava (Medjimurje) uklal stekel pes šestletno deklico F. Banek. V nedeljo, 10. aprila, so se pojavile na nji prve posledice in so čez tri dni postale strašne. Deklica je imela izbuljene oči, gledala je divje, kričala, grizla ter grabila vsakega hlastno za roke, brado in nos. V četrtek nato so se ji jele cediti sline iz ust in so jo zadušile. Če bi se komu kje kaj takega pripetilo, je treba takoj in v vsakem slučaju naznaniti oblasti, da se poskrbi čimprej zdravniška pomoč.